

Første afsnit (Det levende væsen) – Kapitel 4 (Det levende væsens bevidsthed eller psyke) – Lektion 23

Hvor en vogn går gennem sand, drager den et spor efter sig.

Gl. kinesisk ordsprog.

En organtalentkernes tilblivelse (A-, B- og C-viden)

58.

Igennem de foranstående analyser er vi kommet til en klar forståelse af det afhængighedsforhold, der består mellem underbevidsthedsområdet såvel fysiske som psykiske lokalorganer på den ene side og de i overbevidsthedsområdet placerede organtalentkerner plus den ligeledes her placerede højpsykiske kraft på den anden side. Det kom herved til at stå os klart, at de nævnte underbevidsthedsorganer – og her først og fremmest de sjælelige – hver især opretholdes "fra oven" af den højpsykiske kraft gennem dennes vekselvirkning med en nærmere bestemt organtalentkerne.

Hvad der i denne forbindelse ikke tidligere har været just præciseret, men som det med henblik på den kommende fremstilling nu er af den største betydning af hæfte opmærksomheden ved, er det faktum, at vekselvirkningen mellem organtalentkerne, den højpsykiske kraft og de underbevidste lokalorganer sker fuldstændigt automatisk. -Det vil altså sige, at den af overbevidsthedsområdet udvirkede organisation af underbevidsthedsområdet udgør en totalt automatisk proces, som finder sted fuldstændigt uden om Jegets dagsbevidste medvirken og viljeføring.

Det betyder med andre ord, at det levende væsens totale underbevidsthedsapparat med hensyn til sin eksistens og samtlige egenskaber er såvel et resultat af som et vidnesbyrd om det permanente forløb af en umådeligt omfattende og fantastisk kompliceret automatfunktion.

-Mens det levende væsens underbevidsthedsapparat udgør selve det praktiske resultat af denne komplekse automatfunktionens permanente fuldbyrdelse, er som nu bekendt den omtalte automatfunktionens aktive eller virksomme faktorer repræsenterede ved den højpsykiske kraft plus summen af det givne individs organtalentkerner. Thi som vi ved, er det netop disse to faktorer, der i forening bærer og opretholder det nævnte underbevidsthedsapparat. Og endvidere ved vi, at det af de nævnte to faktorer er organtalentkerne, der udgør de virkeligt centrale elementer, idet det – jævnfør definitionen stk. 4-52 – jo er disse, der i kontakt med hver enkelts specielle indre struktur og opbygning beforder den egentlige organisationsvirksomhed, som de således primært er ansvarlige for.

59.

Medens vi, som det vil huskes, tidligere har lært, at det er de til det levende væsens instinktlegeme knyttede lokalorganer, der bærer dets evne til at udløse automatfunktioner, er vi hermed kommet i berøring med en serie automatfunktioner, der ikke udløses fra instinktlegemet. Derimod formidles de af "små" livsorganer, der i form af organtalentkerner har deres sæde i overbevidstheden, og af hvis virksomhed endog instinktlegemet selv er afhængigt hvad eksistens og organisk udrustning angår. Dette vil således sige, at vi må til at lære at skelne mellem to typer automatfunktioner, nemlig 1) de der ved hjælp af organtalentkerner udløses fra overbevidstheden, og som har eksistensen af såvel

fysiske som psykiske organer til resultat, og 2) de der ved hjælp af instinktlegemet (samt eventuelt den fysiske organisme) udløses fra underbevidsthedsapparatet, og som ytrer sig som forskellige manuelle, automatiske manifestationsformer (f.eks. virtuositet) og sansefunktioner.

Med andre ord: mens instinktlegemet beforder automatfunktioner, der i praksis ytrer sig som de under såvel handlingslivet som tanke- og følelseslivet henhørende forskellige automatmanifestationer og sansefunktioner, så formidler organtalentkernerne automatfunktioner, der har en opretholdelse af individets totale underbevidsthedsapparat til følge. – Denne kendsgerning kan også mere populært udtrykkes således: mens Jeget ved hjælp af organtalentkernerne automatisk opretholder sit underbevidsthedsapparat, så udløser det specielt gennem dette apparats instinktlegeme samtlige de automatfunktioner, som vi lærte om under omtalen af instinktenergien (se eventuelt stk. 3-28 til 30).

60.

Som vi hermed er kommet til forståelse af, formidler det levende væsen ved hjælp af sine organtalentkerner en serie automatfunktioner af en lidt anden karakter end dem, som udløses gennem den sjælelige strukturs instinktlegeme. Næmlig en serie automatfunktioner, der er karakteristiske ved, at de giver anledning til eksistensen af underbevidsthedsorganer af såvel fysisk som psykisk natur. Af hensyn til ønsket om for eftertiden rent begrebsmæssigt at kunne skelne klart mellem disse to typer automatfunktioner, vil vi fremover betegne den første type som "organiske automatfunktioner" og den anden type som "manuelle automatfunktioner".

Med andre ord: mens det levende væsens organtalentkerner er redskaber for "organiske automatfunktioner", er dets instinktlegeme med de derunder hørende lokalorganer sæde for "manuelle automatfunktioner". – Og vi bør atter her ikke lade os distrahere af, at de instinktorganer, igennem hvilke Jeget udløser manuelle automatfunktioner, i sig selv opretholdes ved organiske automatfunktioner, der udløses gennem et specielt sæt organtalentkerner i overbevidstheden. Dette forhold er jo en naturlig følge af, at overhovedet alle lokalorganer i underbevidsthedsområdet – altså også instinktorganerne bæres og opretholdes "fra oven" af organtalentkerner og dermed af "organiske automatfunktioner". (Organtalentkernerne, der organiserer instinktlegemets lokalorganer, grupperer sig naturligvis omkring instinktenergiens spiralcenter.)

61.

En hvilken som helst af det levende væsens organtalentkerner er altså identisk med et redskab for Jegets ubevidste udløsning af en eller anden særlig organisk automatfunktion. Imidlertid går der forud for enhver færdig eller intakt automatfunktionens fremtræden i tilværelsen et arbejde med at bygge den op, som i relation til det foranstående vil sige, at der forud går et arbejde med at opbygge det organiske center for den, hvilket center altså er identisk med en organtalentkerne, der besidder nærmere bestemte organisatoriske egenskaber. – Dette opbygningsarbejde gennemløber altid 3 hovedstadier, af hvilke det tredje og sidste repræsenterer det færdigskabte organcenter og dermed den færdigskabte organtalentkerne.

At skabelsen af et sådant organcenter eller en sådan organtalentkerne i realiteten må være en meget indviklet proces, vil det næppe volde vanskelighed at forstå – ikke mindst når man tænker på, at et sådant center helt uden om Jegets dagsbevidste medvirken og viljeføring evner at præstere en så utrolig indviklet og samtidig nøjagtig, automatisk energiorganisation som den, som overhovedet hvert eneste af det levende væsens underbevidsthedsorganer stiller krav til og ved deres eksistens bærer vidnesbyrd om finder sted. Det vil derfor heller ikke kunne forbavse, at den kommende fremstilling af en organtalentkernes tilblivelse kun giver sig ud for at omhandle de allervesteste, rent principielle træk ved denne skabelsesproces, af hvilke træk det mest fundamentale altså allerede er blevet

præciseret, nemlig dette: skabelsen af en organtalentkerne gennemløber altid 3 hovedstadier. Disse 3 hovedstadier betegner Martinus som A-, B- og C-stadierne, hvor A-stadiet naturligvis er det første og spædste, medens C-stadiet er det sidste og afsluttende skabelsesstadium.

Med andre ord: skabelsen af en organtalentkerne og dermed et center for befordringen af automatisk, organisk energiorganisation gennemløber altid 3 hovedstadier, hvoraf det tredje og sidste repræsenterer den færdigskabte organtalentkerne. – De nærmere, principielle enkeltheder vedrørende disse 3 skabelsesstadier er som følger:

A-viden (organtalentkernens undfangelsesstadium)

62.

Det første hovedstadium, skabelsen af en organtalentkerne gennemløber, er A-stadiet eller undfangelsesstadiet. A-stadiet er det stadium, hvor individet begynder at interessere sig for en ganske bestemt funktion – eventuelt for et helt system af funktioner – enten fordi det er blevet en livsbetingelse for det at kunne nå frem til at beherske den (dem), eller også fordi det vil betyde en vis behagelighed at kunne det. På dette stadium må væsenet med hele sin VILJE og anspændelse og ved hjælp af de allerede i forvejen eksisterende underbevidsthedsorganer koncentrere sig om at udføre den begærede funktion. Denne repræsenterer et udpræget problem, der fuldstændigt lægger beslag på dets hele opmærksomhed, og dets herredømme over den vil på dette stadium være at karakterisere som "A-viden". – organtalentkernen er undfanget og eksisterer i sin allerførste spæde vorden, nemlig som et dagsbevidst og viljeført BEGÆR.

B-viden (træningsstadiet)

63.

Skabelsesprocessens A- stadium afløses efterhånden af B- stadiet! B-stadiet udgør det stadium, hvor individet er kommet over de første begyndervanskeligheder og til en vis grad er blevet fortroligt med opgavens (funktionens) natur. B-stadiet kan man også kalde træningsstadiet, idet det repræsenterer og spænder over den periode, hvor individet træner den begærede funktion og herigennem bliver denne mere og mere overlegen. -Som tiden går, bliver det mere og mere perfekt i at udføre den, og den stiller i nøje takt hermed for sin befordring mindre og mindre krav til dets opmærksomhed, vilje og koncentration.

Individets herredømme over funktionen repræsenterer under hele træningsperioden, hvad Martinus kalder "B-viden", men nærmer sig under passagen af denne mere og mere stadiet: C-viden.

64.

Igennem forløbet af B-stadiet og dermed træningsperioden opbygges organtalentkernens grundenergistruktur, hvorved forstås dens kosmisk-kemiske mønster eller sammensætning, hvilken jo er bestemmende for karakteren af samtlige dens transformatoriske og dermed samtlige dens organisatoriske egenskaber. I praksis foregår denne opbygning ved, at der (takket være moderenergiens talentkernedannende tendens og indflydelse) på foranledning af individets begærmotiverede forsøg på at udføre den givne nye funktion i det højpsykiske kraftfelt begynder at udfælde sig en overordentlig stabil energiladning, i hvilken de for funktionens perfekte praktisering nødvendige transformationsanlæg automatisk og ganske gradvis så at sige udmøntes eller præges, og det jo klarere eller mere udtalt, jo mere fremskredet B-stadiet er. – Til at begynde med er denne energiladning med samt dens transformatoriske egenskaber naturligvis ganske spæd og svag. Men dette ændrer altså intet ved den kendsgerning, at der takket være moderenergiens virksomhed – i samme øjeblik et levende væsen begynder at træne en eller anden funktion, i det højpsykiske

kraftfelt begynder at vise sig de allerførste spæde konturer til en organtalentkerne, hvilke konturer som sagt vil vokse sig kraftigere og kraftigere, efterhånden som træningen skrider frem.

65.

Vi ser altså, at talentkernedannelsens proces straks fra det øjeblik, hvor træningen og dermed B-stadiet er indledt, fremviser et resultat, om end det i den allerførste etape er yderst beskedent. Dette resultat er, som det vil forstås, de første spæde konturer af den kommende organtalentkerne. - Imidlertid vil et sådant talentkerneanlæg ikke kunne eksistere eller forekomme i det højpsykiske kraftfelt, i hvilket det jo straks fra første færd er indlemmet, uden at det giver anledning til en om end ganske svag og diskret transformationsvirksomheds opståen. Thi det nævnte talentkerneanlæg kan – ligegyldigt hvor spædt det er – ifølge sagens natur ikke undgå at blive gennemstrålet af kræfterne i det højpsykiske kraftfelt, af hvilken grund det i lighed med de færdigudviklede organtalentkerner naturligvis heller ikke kan undgå at øve en vis transformatorisk indflydelse på netop disse kræfter.

Imidlertid vil en sådan transformationsvirksomhed, uanset hvor beskedent den er, ikke kunne finde sted, uden at det som en uundgåelig konsekvens af loven for talentkernebunden vekselvirkning mellem over- og underbevidsthedsområdet medfører, at også en vis organisation af det underbevidste P-kraftfelts kræfter begynder at finde sted, nemlig en organisation, der automatisk sigter mod dannelsen af et nyt sjæleligt lokalorgan, som er specielt tildannet til at kunne varetage befordringen af den rent åndelige eller bevidsthedsmæssige side af den funktion, væsenet just er i færd med at optræne herredømmet over.

Dette organ repræsenterer ganske vist til at begynde med den yderste grad af nebuloseform (udviskethed). Men det forhindrer dog ikke, at det allerede på dette tidlige stadium af sin tilværelse spiller en ikke uvæsentlig rolle for Jeget, nemlig den, at det endog føleligt letter dette i dets bestræbelser på at udføre netop den rent åndelige eller bevidsthedsmæssige side af den funktion, det er i færd med at træne, hvilket det pågældende Jeg registrerer på den måde, at det noterer sig visse fremskridt som resultat af sine anstrengelser. – Men at bemærke sådanne fremskridt kan ikke undgå at virke inspirerende og dermed fremmende på lysten til at fortsætte og måske endog intensivere træningen.

Imidlertid medfører en fortsættelse af netop træningen, som man vil kunne forstå, yderligere en vækst af organtalentkernen, hvorved dennes transformatoriske virksomhed automatisk bliver af større værdi. Dette betyder så igen, at det af den omtalte organtalentkerne opretholdte, nydannede, sjælelige lokalorgan for sin part også vokser og styrkes. Det medfører naturligvis, at det endnu mere virkningsfuldt vil kunne lette Jeget i dets bestræbelser på at realisere den bevidsthedsmæssige side af den attråede funktion, der jo ligger til grund for dets evne til overhovedet at kunne koordinere og dirigere den fysiske side af denne.

-Som følge af disse positive omstændigheder indgives Jeget så på ny indtrykket af at gøre fremskridt, hvilket selvsagt yderligere inspirerer og tilskynder det til at fortsætte træningen og således fremdeles hele vejen gennem B-stadiet.

66.

Man kan nu føle sig tilskyndet til at spørge, hvordan det kan gå til, at det foran omtalte nydannede sjælelige lokalorgan i selv de første spæde stadier af sin tilværelse kan være i stand til at spille en så relativt betydningsfuld rolle for Jeget som den, vor beretning har givet indtryk af? – Hertil skal svares, at dets forudsætning herfor helt enkelt beror på, at det som tidligere antydet straks fra første færd er specielt tildannet til at kunne bestride den rent bevidsthedsmæssige side af netop den særlige funktion, individet måske på det fysiske plan træner sig i at kunne beherske. Denne oplysning må dog ses i sammenhæng med den for øvrigt også tidligere antydede kendsgerning, at individet ved

træningsstadiets og dermed træningens absolutte begyndelse er henvist til at udføre funktionen ved hjælp af såvel åndelige som fysiske organer, der i virkeligheden slet ikke er tildannede med denne særlige virksomhed for øje og derfor er mere eller mindre uegnede til at befordre den. Men at skulle udføre en funktion – og da ikke mindst en sjælelig funktion med organer, der er mere eller mindre uskikkede hertil, må naturligvis virke i tilsvarende grad akavet, problematisk og utilfredsstillende på væsenet, og det kan derfor ikke undre, at det straks vil registrere selv den mindste ændring til det bedre i sin situation.

En sådan ændring optræder imidlertid netop i samme øjeblik, selv de spædeste konturer til det kommende sjælelige specialorgan er anlagt. Thi allerede på dette spæde stadium vil det nævnte fosterorgan straks overtage så meget af den rent åndelige funktion, som det i kontakt med sin udviklingsgrad overhovedet er i stand til at overkomme. Dette vil så i næste instans være ensbetydende med, at det i takt med sin vækst efterhånden automatisk aflaster de organer, Jeget i sin nød måtte tage i anvendelse ved træningens begyndelse, hvad der igen betyder, at disse frigøres til atter kun at skulle varetage den specielle åndsfunktion, de hver især er bygget til. Set på denne baggrund kan det derfor ikke undre, at Jeget føler det som en følelig bedring i sin situation i samme øjeblik, det nydannede sjælelige organ begynder at spille blot den mindste rolle. Thi naturligvis må den herved indledte overføring af åndsfunktionen fra provisoriske hjælpeorganer til et permanent specialorgan afføde fornemmelsen af en situationsændring til det bedre, hvilken situations ændring Jeget ganske naturligt vil opfatte som et vidnesbyrd om, at det takket være sin træningsindsats gør fremskridt i tilegnelsen af det begærede talent.

Med andre ord: det er overføringen af den trænede funktions rent åndelige elementer fra provisoriske hjælpeorganer til et permanent specialorgan, der forklarer den relativt store rolle, et nydannet sjæleligt lokalorgan straks fra sin første spæde begyndelse formår at spille for Jeget. – (Med hensyn til talentets organiske overføring til den fysiske organisme er dette en betydeligt mere langvarig og på sin vis smertefuld proces, hvilket helt enkelt skyldes, at den fysiske organisme langt vanskeligere og mere modstræbende lader sig påføre stabile ændringer, end tilfældet er med den sjælelige struktur. – Dette emne vil i begrænset omfang blive nærmere belyst i den kommende fremstilling af talentkerneskabelsens C-stadium.)

67.

Som det hermed vil kunne forstås, øges gennem den foran skildrede træningsbetingede gensidighedsproces på organisk grundlag Jegets evne til at beherske den funktion, som det på A-stadiet indskrænkede sig til blot at interessere sig for og begære herredømmet over, idet gangen i denne gensidighedsproces som tidligere skildret er følgende:

Gennem den af begæret motiverede træning skabes til at begynde med de første spæde anlæg til organtalentkernen. Disse giver gennem deres om end beskedne transformatoriske indflydelse straks anledning til dannelsen af et mere eller mindre uudviklet sjæleligt specialorgan. Dette aflaster straks fra det øjeblik, hvor de første spæde anlæg til det er blevet anlagt, Jeget i dets forsøg på at udføre funktionens rent åndelige side, hvilket dette registrerer som et vidnesbyrd om, at det gør fremskridt. Indtrykket heraf inspirerer det til at fortsætte og måske endog intensivere træningen. På grundlag af dennes virkeliggørelse stimuleres organtalentkernen yderligere, hvorved dens transformatoriske egenskaber tiltager i kvalitet og dens organiserende indflydelse i underbevidsthedsområdet dermed i værdi. Konsekvensen heraf er igen den, at det under dannelse værende sjælelige specialorgan også vokser og styrkes, hvorved det i endnu højere grad bliver i stand til at overtage befordringen af funktionens åndelige side. Dette betyder endnu en lettelse for Jeget i dets forsøg på at koordinere den bevidsthedsmæssige side af funktionen, hvad der giver anledning til en ny fornemmelse af eller forestilling om, at det gør fremskridt. Det inspireres på ny til at fortsætte træningen og således

fremdeles hele træningsstadiet igennem. Kort sagt: gennem træning stimuleres organtalentkernen. På grundlag heraf vokser og styrkes det nye sjælelige lokalorgan. Med denne vækst øges Jegets bevidsthedsmæssige fortrolighed med funktionen. Fornemmelsen af dette inspirerer det til at fortsætte træningen. Denne stimulerer på ny organtalentkernen og således videre frem. – Studerer vi denne gensidighedsproces nærmere, vil vi ikke kunne undgå at få øje på det faktum at de kosmiske love for talentkernedannelse rummer en overordentlig fin pointe derved, at de – gennem deres given anledning til den næsten øjeblikkelige fremkomst af et nyt funktionsdygtigt sjæleligt lokalorgan – i det levende væsens forestillingsverden automatisk udløser det indtryk, at det så godt som straks belønnes mærkbart for sine anstrengelser, dersom det indlader sig på at optræne et eller andet talent. De giver kort sagt anledning til, at det levende væsen uden videre får tillid til træningens værdi og betydning!

-Emnet fortsættes i lektion 24, der også vil bringe henvisningerne til Livets Bog m.v.

Spørgsmål til lektion 23

1. a) Er en organtalentkernes transformatoriske virksomhed at betragte som en 100 procent automatisk proces, eller b) udgør den en mere eller mindre udpræget manuel proces, der i højere eller mindre grad stiller krav til væsenets dagsbevidste viljeføring og medvirken for at kunne fuldbyrdes?
2. Inden for rammerne af Martinus kosmologi skelnes der særligt mellem to typer automatfunktioner: a) hvad kaldes disse to typer automatfunktioner, og b) hvad karakteriserer forskellen mellem dem?
3. Hvilken af de ovennævnte to typer automatfunktioner må anses for at være af mest fundamental og livsvigtig betydning?
4. Hvorledes betegner Martinus de hovedstadier, skabelsen af enhver organtalentkerne gennemløber?
5. a) Hvilket tilnavn knytter der sig også til det første stadium af en organtalentkernes tilblivelsesproces, og b) hvilket tilnavn knytter der sig til det andet hovedstadium af denne proces?
6. a) Hvad forstås der ved, at en funktion udgør A-viden, og b) hvad forstås der ved, at en funktion udgør B-viden?
7. Hvad sker der (kort udtrykt) rent organisk under den foran omtalte skabelsesproces' andet hovedstadium?
8. a) Er en organtalentkerne først funktionsdygtig, når den er helt skabt færdig, eller b) repræsenterer den en vis grad af funktionsdygtighed gennem alle stadier af sin tilblivelsesproces?
9. a) I bekræftende fald af spørgsmål 8: afføder en sådan begrænset funktionsdygtighed konsekvenser i underbevidsthedsområdet, og b) i bekræftende fald: hvilke?
10. Er det berettiget at tale om, at loven for organtalentkernes skabelse rummer en betydningsfuld psykologisk pointe, og b) i bekræftende fald: hvilken?

Løsningen til lektion 22's opgavetillæg

- 1) I at omtransformere den neutrale højpsykiske kraft således, at den forsynes med bestemte organisatoriske egenskaber af individuelt tilsnit.
- 2) Den, at det højpsykiske kraftfelt og dermed skabeevnen ikke ville kunne præstere nogen individuel energiorganisation i underbevidsthedsområdet.
- 3) Allermindst lige så mange, som det besidder lokalorganer i sit underbevidsthedsapparat.
- 4) a) Ja, b) de er identiske.
- 5) Ja, hver organtalentkerne udgør et lille koblingscenter foruden, at den udgør en transformator.
- 6) a) Den består af alle 7 grundenergier, og b) den er placeret i det ved skabeevnen repræsenterede højpsykiske kraftfelt.
- 7) Moderenergien betinger organtalentkernernes strukturelle stabilitet og uforgængelighed
- 8) Spiral-centrene (instinktcenteret, tyngdecenteret, følelsescenteret, intelligenscenteret, intuitions-og hukommelsescenteret).
- 9) 1. De tjener som underbevidsthedsgrundenergiernes kosmiske udspring. 2. De virker som de centre, hvorigennem moderenergien øver sin organiserende indflydelse på underbevidsthedsapparatet i dets helhed.
- 10) Til grundtalentkernen for hukommelsesenergi.
- 11) De enkelte organtalentkerner knytter sig til den grundtalentkerne, som forløser den underbevidsthedsgrundenergi, der udgør hovedmaterialet i det sjælelige lokalorgan, i hvis tjeneste den pågældende organtalentkerne står (instinktlegemets organtalentkerner knytter sig til grundtalentkernen for instinktenergi, tyngdelegemets til grundtalentkernen for tyngdeenergi og således fremdeles),
- 12) Det gælder også for de fysiske lokalorganers vedkommende.
- 13) De udgør såvel antenner som forstærkere for de "fysiske" organtalentkerners udstråling.
- 14) a) Ja, b) den består udelukkende i form af en af væsenet personligt udløst begær- og viljeføring, som er i modstrid og disharmoni med verdensaltets kosmiske love.
- 15) Skæbne-elementet.

P. B. -J,

NB. Disse svar er godkendt af Martinus.